

ningsmaskine til Nissum Fjord, og endvidere er, som det vil fremgaa af Bilag Nr. 48, Stillingen for Tiden den, at Staten yder et aarligt Tilskud af 1,000 Kr. til Driften, medens Amtskommunen og Sognekommunerne yde 1,000 Kr. og Lodsejerne ligeledes 1,000 Kr. Staten yder altsaa $\frac{1}{3}$ af Tilskuddet til Driften, medens de $\frac{2}{3}$ bæres dels af Kommunerne, dels af Lodsejerne. I Finansudvalget har det Spørgsmaal været rejst, om man ikke burde forlange som Betingelse for Statens Tilskud, at Kommunerne og Lodsejerne paa samme Maade som hidtil deltage i Udgifterne. Imidlertid er Tilskuddet af Ministeren udtrykkelig betegnet som ekstraordinært, og der er taget alt muligt Forbehold for Fremtiden. Under disse Omstændigheder har Udvalget ment at kunne tiltræde Forslaget.

Vedrørende Ændringsforslaget Nr. 74 om til Erhvervelse af et Beboelseshus paa et til Silkeborg Fiskeriforening hidtil udlejet Areal ved Millingebæk paa Silkeborg Skovdistrikt at yde en Bevilling paa 1,000 Kr., skal jeg henvise til Bilag Nr. 49. Vedrørende det næste Ændringsforslag, om et Tilskud paa 4,350 Kr. til Finderup lokale Mergelforening til Anlæg af et Af-læsningspør for Mergel paa Banestrækningen Viborg—Herning ved Finderup-Stanghede Sognevej, kan jeg henvise til Bilag Nr. 50, idet denne Bevilling ydes paa lignende Maade som tidligere Bevillinger til samme Formaal.

Hermed er jeg færdig med at omtale Ændringsforslagene til Landbrugsministeriets Budget, og jeg tillader mig at anbefale dem alle.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører begyndte med at udtale, at der paa dette Budget mærkværdigvis i Aar ingen Uoverensstemmelse var indenfor Udvalget og mellem Udvalget og Ministeren. Det er rigtigt, men det maa alligevel ikke opfattes paa den Maade, at vi Socialdemokrater skulde være enige med Landbrugsministeren og Regeringspartiet paa alle Omraader vedrørende dette meget vigtige Budget. Naar denne Enighed er kommen til Stede her ved tredie Behandling, ligger det i, at Stridsspørgsmaalene være fremme ved anden Behandling. Da havde vi stillet vore Ændringsforslag, og vi have ikke fundet, at der var Grund til at gentage dem, fordi vi allerede ved anden Behandling havde markeret vort Standpunkt.

Det første Spørgsmaal, jeg ønsker at udtale mig om, er den lille Bevilling til

„Tidsskrift for Skovvæsen“. Vi have i Finansudvalget rejst den Tanke, om Staten ikke i Stedet for at give kontant Tilskud skulde abonnere paa et vist Antal Eksemplarer af dette Tidsskrift, som saa skulde uddeles til alle Statens underordnede Tjenestemænd indenfor Skovvæsenet. Jeg er ikke sikker paa, at alle disse holde Tidsskriftet, og det vilde vistnok være meget gavnligt, om de havde Lejlighed til at læse et saadant Tidsskrift. Jeg synes, det vilde være bedre at anvende Statens Tilskud paa den Maade end ved at give det som direkte Tilskud til Tidsskriftet. Jeg vilde meget beklage, om dette Tidsskrift, som er det eneste, der behandler dette vigtige Emne, Skovvæsenet, skulde gaa ind, og vi ere derfor villig til at yde det denne lille Støtte.

Der er i Aar truffet en Del nye Ordninger med Hensyn til Statens Forhold overfor Hedeselskabet. Jeg har i adskillige Aar her i Tinget paataalt det mærkelige i den ringe Indflydelse, Staten havde paa Hedeselskabets Anliggender, eftersom det dog for største Delen er Statspenge, dette Selskab regerer med. Ikke en Gang saa megen Indflydelse havde vi, at vi kunde faa Regnskaberne reviderede. Jeg vil haabe, at dette er blevet ændret nu, idet der er vedtaget et Forslag om, at Hedeselskabets Regnskaber, lige saavel som Hedebrugets, skulle indsendes til Revision under Finansministeriet. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, for saa vidt han skulde kende noget til den Sag, om det nu ogsaa finder Sted. Der var paa det forelagte Finanslovsforslag foretaget betydelige Nedsættelser for Hedeselskabets Vedkommende. Blandt andet var en meget stor Bevilling paa 82,000 Kr., der anvendes til Smaaplantninger og Hegn, helt gleden ud. Nu er den delvis genindsat, idet der er opført et Beløb paa 40,000 Kr. i dette Øjemed. Det har vakt ikke saa lidt Misfornøjelseovre i Jylland, særlig i Vestjylland, at denne Bevilling er gaaet ud, og jeg mener ogsaa, at det ikke var forsvarligt at lade dette Beløb gaa ud. Anvendelsen af Penge til Smaaplantning og Hegn kan deles i to Dele: den ene er til Smaaplantning, den anden til Hegnspantning. Jeg har ikke saa megen Sympati for Smaaplantning. At den kan være overordentlig nyttig, skal jeg ikke nægte, men det er dog maaske mere en Slags Luksusplantning, som ikke kan spille den store Rolle for Markerne som Hegnspantningen. Naturligvis kan det være smukt og behageligt at have saadan en lille Plantage et eller